

ملی متحده جبهه او د افغانانو لپاره حیاتی موضوع:

د هر موضوع د بیان لپاره اول باید هغه موضوع تعریف شی دا چی هره موضوع د پوهانو، منورینو او د قلم او نظر دخواوندانو لخوا بیلا بیل تعریف لری او هر چا د خپل سیاسی او اجتماعی موقف له نظره څخه ملی موضوعات څیرلی دي. په هر صورت را به شم ملی متحده جبهه ته او هغه دا چی په ملی متحده جبهه کی د مختلفو عقایدو او نظر یاتو خلک، بی له ایډیالوژیکي او طبقاتی افکارو او تبلیغاتو کولی شی د یوه گډ، متحد او ملی ارمان د لاس ته راوړلو لپاره په ملی متحده جبهه کی سره را ټول شي، او د یو بل خبری او نظریات په ډیره سره سینه او ورین تندی واورى او یو بل ته د همکاری او همیاری لاس ورکړی اوس به دا ستاسو قدرمنو لوستونکی ته پریردم چی ایا کومی جبهی او ملی ایټلافونه چی په اوسنی او یا تیرو دری لسيزو کبني جوری شوی تر کومه حده پوری ملی ارزښتونه ته وفادار پاتی شوی دی، او ملی ارمانونه په کی نغینتلی دی او ایا دوی واقعا کولاشی چی بی له ایډیالوژیکي او طبقاتی افکارو څخه پرته د یو خاص هدف د لاسته راوړلو لپاره په گډه سره کار وکړی زما په شخصی اند هیڅکله هم دوی نشی کولی چی دوی د داسی جبهی په مطرح کولو سره له ټول افغانستان څخه د سیاست په ډگر کی نمایندگی وکړی.

همدا رنگه ژبني، نژادی او مذهبی اختلافات هم نشی کولای په هیڅ ډول د واقعی دیموکراسی د پیداه کولو په لاره کی خنډ واقع شی. تاسو وگوری د هند معاصر تاریخ ته، په کوم کی چی ذاکر حسین د هند د ازادی د لاری د مسلمانانو ستر علم بردار وو. هغه د یوی مسلمان کی کورانی څخه وو. او همدا راز مهاتما گاندی چی یو ازادی غوښتونکی هندو وو. ولی دوی دواړو چی د مختلفو عقایدو او نظریاتو خاوندان ول وکولای شول چی د یو خاص او ملی ارمان د لاسته راوړلو لپاره کد کاری وکړی. او هغه ملی هدف د هند استقلال او ازادی وو، نو زمونږ د واحد افغانستان ولس په تیر بیا پوهانو، منورینو او ملی او اجتماعی شخصیتونو ته چی یو له بل سره د ورونو حیثیت لری څه ورپینه ده؟ دوی ولی یو داسی ملی متحده جبهه نه جوړوی په کوم کی چی علما، پوهان، منورین، ملی او اجتماعی شخصیتونه حضور ولری زما په اند خو دا ټول مسولیت بیا هم هغو اشخاصو ته متوجه ده کومو ته چی می اشاره وکړه، دوی ولی د اوسنی ملی ستونزو او مصایبو د پای ته رسولو په غرض د یوه کډ ملی ارمان پر بنسټ په ملی متحده جبهه کی یو د بل تر څنک نه کښینی؟ دوی ولی یو دبل خبروته غور نه نیسی؟ او د شخصی مسایلو پر بنسټ یو له بل څخه فاصله نیسی؟ زما په نظر د افغانانو دغه بیلتیا او نفاق دا معنا لری چی زمونږ پوهان او منورین د خودپرستی او جاه طلبی په ناروغیو اخته دی او تر څو پوری چی دا ناروغی په واقعی ډول سره معالجه نشی مونږ نشو کولای د یو داسی ملی متحده جبهه انتظار ولرو په کوم کی چی ملی ارزښتونه ته پام نه وی شوی. البته په اوسنی خطیر حالت کی تر بلی هری موضوع ملی ایټلاف او ملی منافع باید په نظر کی ونیولی شی، که نه نو د یوی بلی ستړی فاجعی سره مخامخ کیږو. او که دا مونږ د ملی ارمان د لاسته راوړلو لپاره ژر تر ژره لاس پکار نشو نو دا زمونږ د افغانانو فقدان او نشتوالی ثبوت کوی.

لیکن که افغانی پوهان او د ملی نظر خاوندان د نن ورځی په بحرانی شرایطو کی د ملی ارمانو د تر سره کولو لپاره د یو کډ هدف او منظور پر بنسټ خپل موجودیت د ملی متحدی جبهی په وسیله اثبات کړی او ډله اییز ملی تحریک پیل شی زه مطمئن یم چی یو ځل بیا به د هیلو دروازی د افغانانو پر مخ خلاصی شی، او ټول لاسونه به د ملی متشکل ایټلاف په لور اوږده شی، او هر چیرته به دوی د یو واحد قوت په صفت حساب شی، او نور به هیڅ یو غربی او یا هم شرقی هیوادونه و نکړای شی چی د افغانستان د تجزیه خوبونه ووینی.

نو بیا هم له ټولو افغانی پوهانو او د قلم او نظر خاوندانو څخه د یو ځوان په صفت غورام چی تاسو چی د مقالو په لیکلو او ویناووکی ښه شهرت لری نور په مقالو او تبصرو نه کیږی سیاسی عزم او اخلاص غواړی. راځی د یو سیاسی قوت د تشکیلولو لپاره تاسو مخکی شی مونږ د نوی نسل ځوانان به در پسی شو او هغه بد نامه ډلی چی په جامعه کی ریشی نلری د هغو څپو هل او تجریدول دروند او مشکل کار نه دی زمونږ لویه ستونزه د ملی وحدت او ملی قیادت نشتوالی دی بس، او دا سیاسی تحریک په خبرو، مرکو نکیری بلکي عملی هوډ غواړی نور د شرق او غرب په مقابل کی د ضعف

دیانو شمیره: له 1 تر 2

يا حقارت احساس او يا په خارجي قوتو متكي كيدل او يا له هغه مرعوب او يا هغو ته مجذوب او مفتون كيدل پخپل ځان او د خپل سر نوشت ساز ملت په قدرت او توانايي باندې اتكا نه كول ، ملي ځواك حقير كڼل دا يو له هغو لويو اجتماعي ناروغيو څخه دى چې د استعدادو د ودې او د ملي شخصيتو د تيارز او د هر ډول ملگرتيا سياسي مانع كړي. نو په اخر بيا هم په ملي وحدت او ملي متحد جبهه باندې تاكيد كوم تر څو د دغه ډله ايزه تحريك په وسيله خپل رغ بين المللي ټولني ته، جهاني سياست مدارانو ته او افغاني جامعه ته ورسوو. او هيچا ته اجازه ورنكړو چې د ستر قهرمان مجاهد ولس سرنوشت پردې خلك په پرديو هيوادونو كې وټاكي، دغه كار افغانان هغه وخت تر سره كولاى شي چې همدغه امکان واقعيت او انتظار په حركت تبديل شي.

او زمونږ د هيواد اساسي خطوط بايد د افغان پوهانو له لوري بايد په واقعي ډول سره بيان شي نه دا چې مونږ په دې انتظار شپي او ورځي سبا كړو چې زمونږ لپاره به اساسي خطوط او د هيواد برخليک به هغې بي حركته او د برکت په انتظار ناست افغانان ټاكي، كوم چې په شرق او غرب كې اوسيري او يا هم هغه داخليان چې د هغوى ملي وحدت، ملي ايتلاف، حق او عدالت ټولو افغانانو ته معلوم دى “اين خيال است و محال است و جنون”.

پاى